

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Cincizecimii, a Pogorârii Sfântului Duh

O, e mare și dulce sărbătoare în cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român în această zi. Sunt Domnul slavei, iar slava Mea învăluie acum cetatea Mea de scaun și se face cuvânt peste cetate și îmbrățișează totul în cuvânt. Dis-de-dimineață oștirile de sfinți s-au așezat aici în văzduh atâta de frumos, iar văzduhul de aici e acum fără de margini, ca și cerul și locașurile cerești, în care locuiesc veșnic sfinții Mei. Puterile cerești stau de strajă în șapte laturi, iar îngerii dănuiesc, legănând în taină sfântă acest așezământ sfânt și scriu ei spre mărturie cuvântul slavei, așa cum se scrie el și pe pământ.

Iată praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul, vestit de Mine din vreme cu toată găteala lui în cer și pe pământ, aici! Eu, Domnul Iisus Hristos, cuprind totul în cuvânt, și așa Mă dau vouă, celor ce v-ați adunat la sânul Meu mângâietor. O, simțiți-Mi îmbrățișarea pe care v-o dau! Pace vouă, o, pace vouă! O, ce frumos! Împărăția cerului pe pământ este aici acum, iar Eu, Domnul, mângâi cu ea pe cei ce o doresc și vin în ea când se strâng aici, și vin și Eu în mijlocul lor și le dau din dragostea ei.

O, precum în cer, așa și pe pământ aici este acum, căci Eu iau cu Mine cerul când vin și cobor și strâng aproape pe cei care suspină de dor. Dorul este taina iubirii. Mă aduce dorul pe pământ cuvânt, iar când văd dor și pe pământ așteptând după Mine să vin, Îmi crește dorul și Mă pune pe cale, iar calea este dorul care zămislește puterea iubirii, din care dorul se naște. Hrană pentru suflet este dorul, și candelă aprinsă este el în inima celui plin de dor.

O, ați venit la întâlnire cu Mine și la praznic de Duh Sfânt. Pace vouă! Vă iau și vă pun la inimă ca pe o doctorie alinătoare de durere, căci cel îndurerat când are cu cine se alina se mângâie și prinde putere sub durere, iar fapta celui ce alină dureri e cea mai împodobită faptă.

O, vin cu alai de sfinți când am cu cine să petrec pe pământ, și fericiți sunt cei ce Mă iubesc! Vă spun vouă, celor adunați aici de dorul din voi: nu uitați să fiți ca focul între voi și Mine, căci Eu, Domnul, așa sunt între Mine și voi. Fiți și voi asemenea Mie între voi și Mine. Aceasta face Duhul Sfânt, Care îl face dumnezeu pe om prin lucrarea harului, numai să învățați să înțelegeți bine și tot mai bine harul și rodul Duhului Sfânt, dar să nu rămână în vânt ceea ce vă dau să împliniți.

O, cine vă adună pe voi pe lângă staulul Meu de cuvânt când veniți la izvor ca să beți? Slava Duhului Sfânt lucrează aceasta și vă dă ca să credeți și ca să doriți locul Meu de aici și vă atinge la inimă pentru credință, o, fiilor, și vă umple de dor. O, păziți-vă de ispite iubirea care vă leagă pe voi cu dorul aici și întăriți-o pe ea cu taina dorului, fiilor. O, iată ce povață vă dau: Dacă fur-tuni fel de fel din cele mai puternice ar da să vă lovească credința în acest cuvânt sfânt, aduceți-vă aminte de toate cele ce v-au legat cu dorul aici și v-au ajutat să doriți după Mine și să vă îndrăgostiți de lucrarea Mea cea mântuitoare, până acolo că v-a făcut să dați de la voi plăceri și iubiri deșarte și să vă legați cu inima de Mine.

O, Mă mângâi cu cei ce au milă de Mine din pricina multor Mele dureri și-Mi poartă ei durerea. Mă mângâi când veniți la izvorul Meu de cuvânt, fiilor adunați acum la praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul. O, cum să nu-i mângâi pe cei ce Mă mângâie? Vă mângâi, așa cum Mi-am mângâiat acum două mii de ani ucenicii cei întristați de multa ne iubire și necredință de pe pământ, și L-am unit pe Duhul Sfânt cu ei în lucrare măreață, căci deodată a venit din cer sunet ca vârtejul de vânt puternic, umplând de zgomot încăperea în care erau ei strânși la un loc, precum Eu le-am spus să stea până la venirea peste ei a Duhului Sfânt, și în ziua aceea limbi de foc au fost văzute, împărțindu-și ei câte una pe fiecare din ei și au început ei să vorbească în limbi, după cum Duhul voia, și toți din toate neamurile de sub cer, adunați la Ierusalim în vremea aceea, au fost cuprinși de mirare mare, auzind ei fiecare în limba lui grăirea ucenicilor Mei galileeni, lucrările minunate ale lui Dumnezeu, precum este scris, și-și ziceau: «Ce va fi aceasta?».

iar Petru le-a vorbit lor de coborârea Duhului Sfânt și de proorociile din Scripturi și de pocăință apoi spre iertarea păcatelor și de botez, și apoi de primirea Duhului Sfânt, și le spunea tuturor: *«Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam păcătos!»*. Trei mii de suflete au fost botezate în ziua aceea și semne minunate se ridicau înaintea lor, de către ucenicii Mei lucrate, și mulți se dădeau cu totul lui Dumnezeu și tot mereu se adăugau noi și noi ucenici laolaltă viețuind.

Iată și acum, câteva clipe sunet puternic a venit din cer dis-de-diminează și a umplut de zgomot văzduhul și locul pregătit aici de sărbătoare sub Cortul Alb. Câteva clipe s-au desfășurat stihii cerești și au glăsuț și au însemnat cu multă putere văzduhul și pământul și cetatea Mea de cuvânt. Slava Mea a fost, fiilor. O, nu vă întristați, ci bucurați-vă de această dezlănțuire de slavă, cu care am însemnat ziua de praznic. Pentru voi numai bucurie să fie toate câte vin din cer. Și iată, petrecem acum, sărbătorind pe Duhul Sfânt, Care vine lucrând și răcorind văzduhul de la voi, ca să fie dulce petrecerea și să ne mângâiem.

O, fiilor, atâta lucrare de Duh Sfânt lucrează pe pământ, atât cât nu-și închipuie mintea omului neștiutor, că neștiutori sunt oamenii de pe pământ, măi fiilor. Tot ce vine din cer pe pământ e lucrarea Duhului Sfânt, Care grăiește cu oamenii strigându-i spre Tatăl. O, prea mult s-a pierdut omul de Dumnezeu, prea mult L-a pierdut pe Domnul, și această despărțire o face netemerea de Domnul a omului, și lumea îi ia omului mintea, și numai în lume stă omul cu toată viața lui, iar Eu cobor împărăția cerului aici, și e rece omul pentru ea, și aceasta înseamnă neînțelepciune.

Voi, cei adunați sub iubirea Mea, primiți învățătura Mea și împliniți-Mi cuvântul, căci dacă îi dați la spate împlinirea, aceasta se cheamă că vă este slabă iubirea, iar Eu sunt plin de dor de voi.

Mi-e dor de toți cei care nu Mă iubesc, și-Mi plânge iubirea și se face cuvânt plângând. Am chemat la sărbătoare și din cei din cetatea Mea de cuvânt, dar duhul lumii Mă dușmănește când vede mila Mea de om, și se luptă să-i țină de partea ei pe cei ce aud, dar nu-Mi împlinesc cuvântul.

O, e greu de omul care crede că-L iubește pe Domnul fără să-I îplinească poruncile vieții, iar Mie Îmi este dor și drag să vin cuvânt pe pământ și să am cu cine să-Mi împărtășesc durerea Mea cea de la om. Sunt două mii de ani de când lumea Mă cunoaște, de când mai-marii Ierusalimului s-au purtat urât cu Mine, cumpărând de două ori cu bani trupul Meu ca să-Mi stingă amintirea pe pământ, o, și n-au putut să-și vadă visul împlinit, căci Eu sunt Cel ce sunt, și le-am spus și lor cine sunt, și le-a spus și Duhul Sfânt cine sunt și că voi veni pe pământ, dar nu s-a potrivit cu voia lor ființa Mea, și nu s-au temut să Mă cumpere și să Mă ascundă din ochii oamenilor, căci după ce am înviat au fost plătiți oștenii puși de strajă la mormântul Meu să spună că nu am înviat și că au venit ucenicii de M-au luat, dar M-am dus Eu la ei înviat, și nu ei au venit să Mă ia, iar Duhul Sfânt deslușea tot mai mult pe Dumnezeu pe pământ.

O, binecuvântată să fie masa de praznic din această zi de pomenire pentru neamul românesc de odinioară, căci s-a făcut pomenirea cea de vară pentru cei adormiți, iar lângă această pomenire am dat de veste să se adauge slujbă sfântă și să se pomenească cei mari la inimă și la fapte din neamul român străbun, voievozi și domni, înțelepți și cărturari vestiți, prooroci prin limba lor, cârmuitori și oameni de strajă pentru neam, o, și am deasupra între cetele de sfinți așezate frumos aici, în văzduh, am această ceată a bărbatilor bravi ai neamului român și am venit cu ei ca să vadă și ei mai deslușit taina Mea de azi pe vatra neamului român și să vadă cum Domnul lucrează ca să se îplinească Scripturile cu acest neam și să cheme la masa Sa popoarele și limbile și pe împărați.

O, iată oaspeți la masă aici, și ce frumos privesc acum toate oștirile de sfinți, care se uită la taina venirii Mele cuvânt pe pământul acestui neam!

O, cum vă este bucuria în ziua aceasta în cer și pe pământ aici cu Mine, fiilor bravi răsăriți din sămânța acestui neam? Vă prețuiesc iubirea de țară și de neam, fiilor, că e țara Mea de azi această țară și Mi-am făcut iatac în ea și intru în cetate cu sfinții Mei. Așez acum în cartea de azi

a cuvântului Meu graiul vostru românesc, pe a cărui limbă Eu, Domnul, grăiesc în acest timp și-Mi vestesc Evanghelia cea veșnică, precum este scris despre îngerul care duce până la margini această veste.

O, binecuvântată să vă fie grăirea peste țară, oșteni bravi! Eu, Domnul, vă am în cinste mare între sfinți, după cum și voi M-ați purtat la bine și la greu în ființa voastră, iar Eu Mă aplec binecuvântând marea voastră vitejie prin vremi de răstiri și apărând țara, țara Mea cea de azi, la care Eu vin cu masă de cuvânt pe pământ. Amin.

— *O, cine este Dumnezeu mare ca Tine, Doamne Dumnezeul nostru? Harul Tău ne-a înflăcărat și ne-a pus în inimă iubirea de țară și de neam, și suspinăm în cer de lipsa de bărbați tari, care să se scoale și acum să spele țara de cădere și de depărtare de Dumnezeu. Iubire ca focul avem și acum pentru țară, iar dacă Tu ne pui acum înaintea Ta mijlocitori pentru neamul român și ne scoli la veghe, o, Te rugăm, trezește viteji adevărați și ridică-i și scoate țara din clește, Doamne, și ridic-o în cinstea cea de la Tine hărăzită ei.*

O, câtă bucurie pe noi în ziua aceasta de slavă! O, ce frumos e cu Tine aici, Doamne! Iată țara noastră! Îi simțeam menirea și ne aprindeam de drag și luptam cu Tine în față și numai biruințe ne-ai dat.

O, ridicați-vă, români, la cinstea pe care o are de la Domnul a noastră țară!

O, dă-le, Doamne, de la Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ne mângâie pe noi între sfinții Tăi, precum și noi L-am mângâiat, fiindu-I credincioși! O, așează, Doamne, toată slava Ta cea mare pe pământul nostru român! Amin.

— Vă dau vouă acum împodobire și mai mare între cei din cer, că ați fost voievozi cu iubire de țară și cu durere în inimi pentru neam, iar Eu, Domnul, vă așez în rangul pe care voi l-ați dobândit, căci v-ați pus nădejdea în Mine, nu în oameni, nu în căpetenii, și de aceea ați fost biruitori, iar acum, iată sărbătoare românească, și petrecerea este dulce. Slava Mea cuprinde cetatea și umple de slavă de cuvânt pe cei ce s-au adunat la sărbătoare.

Și acum pace vouă, câți v-ați adunat spre bucuria Mea și a voastră! Oștiri de sfinți români vă dau de ocrotire pe cale înapoi, și Mă umplu iarăși de dor până la următoarea întâlnire. Iată, tot văzduhul este în slavă. Pace vouă la masa Mea de slavă cu voi!

O, pace și vouă, celor ce ați trudit pentru pregătirea sărbătorii! O, înviorați-vă, că asta vă este menirea. Pace vouă! E dulce sărbătoarea pentru cei din cer, și tot așa să fie pentru toți cei adunați la masa Mea de cuvânt în ziua de slavă a Duhului Sfânt Mângâietorul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19 iunie 2016